

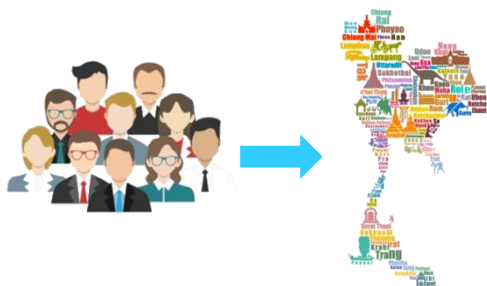
คู่มืออาชีพการผู้ประกอบการนำเที่ยว

1. ข้อมูลทั่วไปและรูปแบบธุรกิจนำเที่ยว

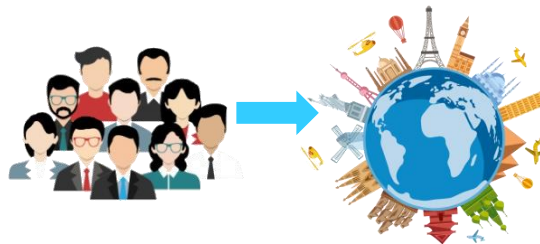
พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดนิยามของธุรกิจนำเที่ยวซึ่งหมายถึงธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว หรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใด¹

ธุรกิจนำเที่ยวแบ่งประเภทของการให้บริการนำเที่ยวเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมนำเที่ยวโดยรับเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพียงอย่างเดียว (Inbound Operator)

2. กิจกรรมนำเที่ยวในลักษณะที่นำนักท่องเที่ยวจากในประเทศไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศเพียงอย่างเดียว (Outbound Operator)

3. กิจกรรมนำเที่ยวภายในประเทศอย่างเดียว (Local operator)

4. กิจกรรมนำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ (Local & Worldwide Operator)

¹พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พ.ศ.2551, มาตรา 4, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 29 ก(6 กุมภาพันธ์ 2551) : 6

5.

กิจการที่ดำเนินธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (General Travel Agent)

หรือสามารถแบ่งลักษณะของการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

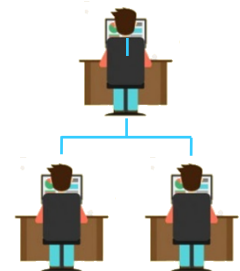
1. Travel Agency หรือ ตัวแทนท่องเที่ยว ได้แก่ บุคคลหรือบริษัทที่มีความสามารถในการให้บริการจัดการนำเที่ยวการขนส่ง ที่พักอาหาร การรับ-ส่ง ทั้งขาไปและขากลับ ซึ่งมีความชำนาญเบ็ดเสร็จทุกอย่าง สามารถดำเนินการทุกอย่างด้วยตนเองได้ โดยนำโปรแกรมการท่องเที่ยวที่บริษัทธุรกิจจัดนำเที่ยวจัดทำขึ้นไปจำหน่ายโดยได้รับค่าตอบแทนเป็นค่านายหน้า (Commission) หรือสามารถบวกราคาเพิ่มจากรายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายที่ได้รับในราคาต่ำพิเศษที่บริษัทสามารถบวกเพิ่มได้ตามความเหมาะสมเพื่อทำกำไร

2. Tour Operator คือ บริษัทธุรกิจจัดนำเที่ยว ได้แก่ บริษัทที่มีความชำนาญในการจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการตลาดทางด้านการจัดการเดินทางไปพักผ่อนแบบ Inclusive Tour หรือ Package Tour ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเดินทางต่าง ๆ ค่าที่พัก ค่าอาหารและอื่น ๆ และมอบให้ Travel Agency เป็นผู้จำหน่าย

3. Travel Wholesaler คือ บริษัทที่มีความชำนาญงานในการกำหนดแผนการเดินทาง โดยจัดทำเป็นโปรแกรมในลักษณะแบบเหมาจ่าย (Package Tour) หรือจัดขึ้นตามแต่จะรับคำสั่งมาจากลูกค้าแล้วมอบให้ Travel Agency รับผิดชอบจำหน่ายต่อ Wholesaler ต่างกับ Tour Operator คือ Wholesaler มักไม่เสนอรายการเดินทางต่อบริษัทนำเที่ยวบ่อยๆ

นอกจากนี้ ยังสามารถแบ่งการประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ออกเป็นหลายประเภท เช่น แบ่งตามหลักสากล แบ่งตามลักษณะการจัดการเดินทาง หรือ การแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

การประกอบกิจการธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการนำเที่ยว โดยผู้ประกอบการสามารถติดต่อได้ที่สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวมัคคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร ส่วนต่างจังหวัด ผู้ประกอบการสามารถติดต่อได้ที่สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ประจำภูมิภาค

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนขออนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบการจะต้องจัดเตรียมเอกสาร ดังนี้

1.1.1 กรณีบุคคลธรรมดา

เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทบุคคลธรรมดา

1. แบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทบุคคลธรรมดา (สธก.1) ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวลงลายมือชื่อ
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
3. สำเนาใบเปลี่ยนชื่อ -สกุล หรือเอกสารสำคัญ การเปลี่ยนชื่อ-สกุลผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง (ถ้ามี)
4. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
5. รูปถ่ายด้านหน้าและด้านในสำนักงาน ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวลงลายมือชื่อ
 - รูปถ่ายด้านหน้าสำนักงาน เห็นตัวอาคารทั้งหลัง โดยแสดงเลขที่ตั้งและป้ายชื่อสำนักงานชัดเจน (ป้ายชื่อต้องเป็นภาษาไทยและมีลักษณะคงทนถาวร)จำนวน 2 รูป (รูปถ่ายแบบล้างอัดภาพสี ขนาด 4 X 6 นิ้ว)
 - รูปถ่ายด้านในสำนักงาน จำนวน 2 รูป (รูปถ่ายแบบล้างอัดภาพสี ขนาด 4 X 6 นิ้ว)
6. แผนที่ตั้งสำนักงาน ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวลงลายมือชื่อ
7. หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสถานที่ที่ใช้เป็นสำนักงาน
8. หนังสือมอบอำนาจผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวลงลายมือชื่อ ตีอากรแสตมป์ ๓๐ บาทพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ
9. สำเนากรมธรรม์ประกันภัย ประกันอุบัติเหตุให้กับนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในความครองตามที่กฎหมายกำหนดและมีอายุกรมธรรม์ไม่น้อยกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอ
10. เงินหลักประกันการประกอบธุรกิจนำเที่ยว (เลือก ๑ แบบ)
 - กรณีเป็นหนังสือค้ำประกันธนาคาร (ตามแบบที่กำหนด)
 - กรณีเป็นเงินสด/เช็ค/เช็คสั่งจ่ายกรมการท่องเที่ยวเพื่อ(ชื่อผู้ขอรับใบอนุญาต)จำนวนเงิน.....(หลักประกัน)..... บาท (กรณีเงินสด/เช็คให้นำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนแสดงต่อธนาคารฉบับ)

อัตราเงินหลักประกันการประกอบธุรกิจนำเข้า

ทั่วไป	รหัส	๑๑/xxxxx	หลักประกัน	๒๐๐,๐๐๐บาท
นำเข้าจากต่างประเทศ	รหัส	๑๔/xxxxx	หลักประกัน	๑๐๐,๐๐๐บาท
ในประเทศ	รหัส	๑๒/xxxxx	หลักประกัน	๕๐,๐๐๐บาท
เฉพาะพื้นที่	รหัส	๑๓/xxxxx	หลักประกัน	๑๐,๐๐๐บาท

11. ให้นำส่งหลักประกันจำนวน๒แผ่นผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเพื่อลงลายมือชื่อ

12. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า ฉบับละบาท

ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเข้ารายสองปี ครั้งละบาท

หมายเหตุกรณีมีสำนักงานสาขาเตรียมเอกสารหลักฐานข้อ 5 – 7 ของสาขามาด้วย

แบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทบุคคลธรรมดา

เรียน นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว _____ ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ (Mr. / Mrs. / Ms.) _____ บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ _____ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเลขที่ _____ ออกให้ ณ สรรพากรจังหวัด _____ หรือสรรพากรเขตพื้นที่ _____ เมื่อวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____	วันที่ _____																									
มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยใช้ชื่อสำนักงาน ภาษาไทยว่า _____ ภาษาอังกฤษ _____ อ่านว่า _____ ตั้งอยู่เลขที่ _____ อาคาร _____ <table style="width: 100%;"><tr><td>ชั้น _____</td><td>ห้องเลขที่ _____</td><td>หมู่ _____</td><td>หมู่บ้าน _____</td><td>ตรอก/ซอย _____</td></tr><tr><td>ถนน _____</td><td>ตำบล/แขวง _____</td><td colspan="3">อำเภอ/เขต _____</td></tr><tr><td>จังหวัด _____</td><td>รหัสไปรษณีย์ _____</td><td colspan="3">โทรศัพท์ _____</td></tr><tr><td>โทรสาร _____</td><td>E-mail _____</td><td colspan="3"></td></tr><tr><td>เว็บไซต์ _____</td><td colspan="4"></td></tr></table>		ชั้น _____	ห้องเลขที่ _____	หมู่ _____	หมู่บ้าน _____	ตรอก/ซอย _____	ถนน _____	ตำบล/แขวง _____	อำเภอ/เขต _____			จังหวัด _____	รหัสไปรษณีย์ _____	โทรศัพท์ _____			โทรสาร _____	E-mail _____				เว็บไซต์ _____				
ชั้น _____	ห้องเลขที่ _____	หมู่ _____	หมู่บ้าน _____	ตรอก/ซอย _____																						
ถนน _____	ตำบล/แขวง _____	อำเภอ/เขต _____																								
จังหวัด _____	รหัสไปรษณีย์ _____	โทรศัพท์ _____																								
โทรสาร _____	E-mail _____																									
เว็บไซต์ _____																										
มีสำนักงานสาขา จำนวน _____ แห่ง (ให้ระบุรายละเอียดเป็นเอกสารแนบ) ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภท ☐ เฉพาะพื้นที่ ☐ ในประเทศ ☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ ☐ ทั่วไป แผนการจัดนำเที่ยว ครั้ง/ปี <table style="width: 100%;"><tr><td>☐ เฉพาะพื้นที่</td><td>จำนวน _____ ครั้ง/ปี</td><td></td></tr><tr><td>☐ ในประเทศ</td><td>จำนวน _____ ครั้ง/ปี</td><td></td></tr><tr><td>☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ</td><td>จำนวน _____ ครั้ง/ปี</td><td>ระบุสัญชาติที่นำเที่ยว _____</td></tr><tr><td>☐ ทั่วไป</td><td>จำนวน _____ ครั้ง/ปี</td><td>ระบุประเทศ _____</td></tr></table> ทั้งนี้ ได้แนบเอกสารประกอบเพื่อประกอบคำขอมาดำเนินแล้ว ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ระหว่างพิทักษ์ทรัพย์ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ และขอรับรองว่า ข้อความ เอกสาร และหลักฐานที่แนบทั้งหมดเป็นความจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ลงชื่อ _____ (_____) ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว		☐ เฉพาะพื้นที่	จำนวน _____ ครั้ง/ปี		☐ ในประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี		☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี	ระบุสัญชาติที่นำเที่ยว _____	☐ ทั่วไป	จำนวน _____ ครั้ง/ปี	ระบุประเทศ _____													
☐ เฉพาะพื้นที่	จำนวน _____ ครั้ง/ปี																									
☐ ในประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี																									
☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี	ระบุสัญชาติที่นำเที่ยว _____																								
☐ ทั่วไป	จำนวน _____ ครั้ง/ปี	ระบุประเทศ _____																								

1.1.2 กรณีนิติบุคคล

เอกสารประกอบการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวประเภทนิติบุคคลบริษัทจำกัด (มหาชน)/บริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

รายการเอกสาร

1. แบบคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวประเภทนิติบุคคล (สธก.2) กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนลงลายมือชื่อและประทับตราบริษัท
2. หนังสือรับรองว่าบริษัทได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พร้อมวัตถุประสงค์ ไม่เกิน 6 เดือน (กรรมการไทยเกินกึ่งหนึ่งและกรรมการไทยเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราบริษัท ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551) และที่อยู่ของสำนักงานสาขา (ถ้ามี)
3. บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.5) ฉบับประชุมผู้ถือหุ้นปัจจุบัน รับรองโดยกระทรวงพาณิชย์ ไม่เกิน 6 เดือน (บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยถือหุ้น 51%)
4. หนังสือบริคณห์สนธิ(บอจ.2) รับรองโดยกระทรวงพาณิชย์ไม่เกิน 6 เดือน
5. ข้อบังคับของบริษัท หรือรายงานการประชุมจัดตั้งบริษัท (กรณีไม่มีข้อบังคับ) รับรองโดยกระทรวงพาณิชย์ ไม่เกิน 6 เดือน
6. รายการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด (หส.๒) รับรองโดยกระทรวงพาณิชย์ ไม่เกิน 6 เดือน
7. สำเนาบัตรประชาชนของผู้มีอำนาจจัดการแทนและกรรมการทุกท่านพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีมีกรรมการต่างชาติแนบสำเนาพาสปอร์ตและสำเนาใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย (Work Permit) พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
8. สำเนาใบเปลี่ยนชื่อ-สกุล หรือเอกสารสำคัญการเปลี่ยนชื่อ-สกุลของกรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง (ถ้ามี)
9. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจจัดการแทนและกรรมการทุกท่านพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
10. รูปถ่ายด้านหน้าและด้านในสำนักงาน กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนลงลายมือชื่อและประทับตราบริษัท
 - รูปถ่ายด้านหน้าสำนักงาน เห็นตัวอาคารทั้งหลัง โดยแสดงเลขที่ตั้งและป้ายชื่อสำนักงานชัดเจน จำนวน 2 รูป (ป้ายชื่อต้องเป็นภาษาไทยและมีลักษณะคงทนถาวร และรูปถ่ายแบบล้างอัดภาพสี ขนาด 4 X 6 นิ้ว)
 - รูปถ่ายด้านในสำนักงานจำนวน 2 รูป (รูปถ่ายแบบล้างอัดภาพสีขนาด 4 X 6 นิ้ว)
11. แผนที่ตั้งสำนักงาน กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนลงลายมือชื่อและประทับตราบริษัท
12. หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสถานที่ที่ใช้เป็นสำนักงาน
13. สำเนากรมธรรม์ประกันภัย ประกันอุบัติเหตุให้กับนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ในระหว่างเดินทางท่องเที่ยวโดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาทต่อคน และกรณีบาดเจ็บไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาทต่อคนและต้องมีอายุกรมธรรม์ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว
14. หนังสือมอบอำนาจสำเนาบัตรประชาชนของกรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทนลงลายมือชื่อและประทับตราบริษัทติดอากรแสตมป์ 30 บาท พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ

แบบคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภทนิติบุคคล

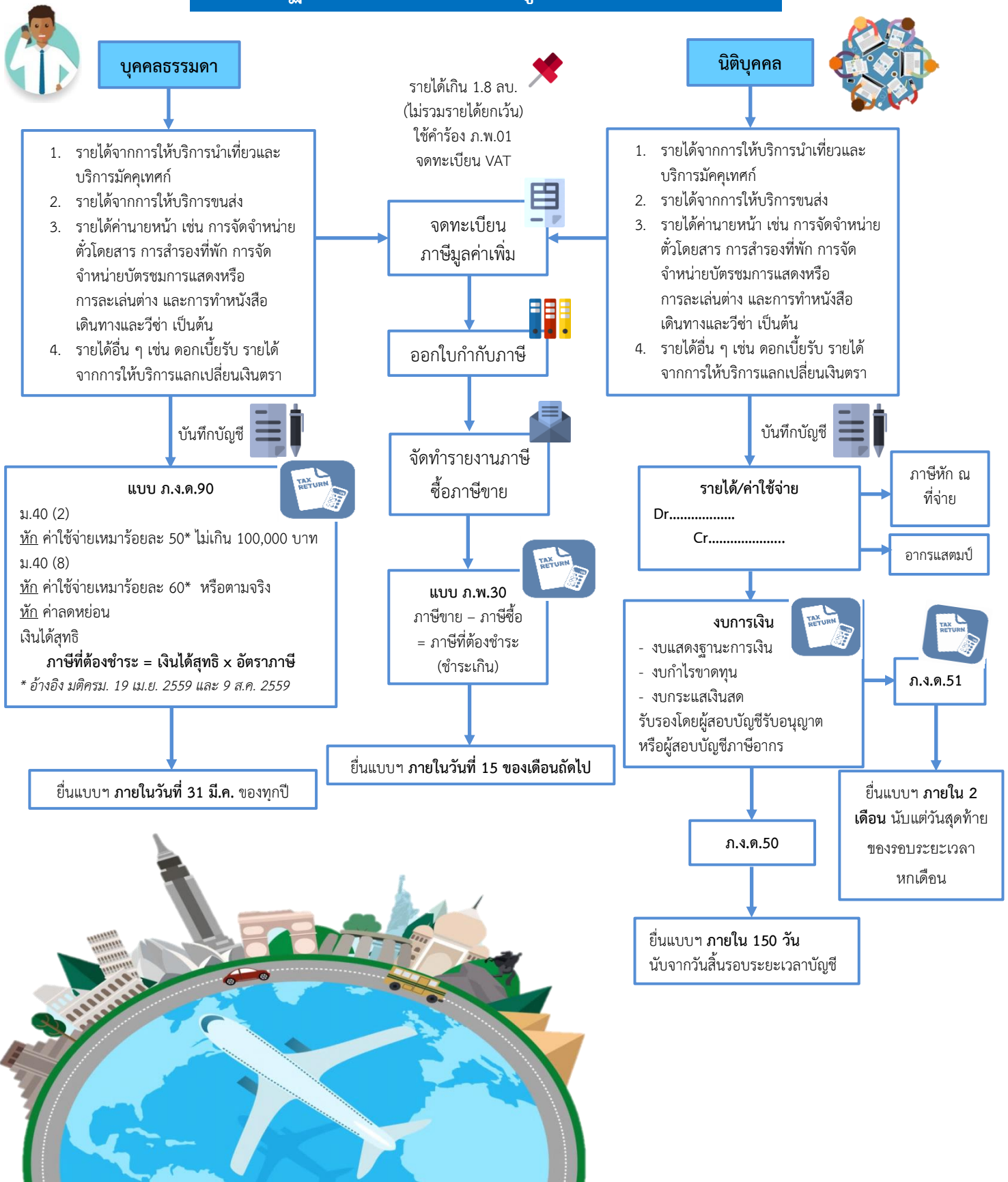
วันที่ _____	
เรียน นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง/สาขา	
บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด _____	
โดย นาย/นาง/นางสาว _____	
ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ (Mr. / Mrs. / Ms.) _____	
เป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญกระทำการแทนนิติบุคคล	
จดทะเบียนนิติบุคคลเลขที่ _____	เมื่อวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ _____ อาคาร _____	ชั้น _____ ห้องเลขที่ _____ หมู่ที่ _____
หมู่บ้าน _____	ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____	รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____	โทรสาร _____
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเลขที่ _____ ออกให้ ณ สรรพากรเขตพื้นที่ _____	
สรรพากรจังหวัด _____	เมื่อ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยใช้ชื่อสำนักงาน	
ภาษาไทยว่า _____	
ภาษาอังกฤษ _____ อ่านว่า _____	
ตั้งอยู่เลขที่ _____ อาคาร _____	ชั้น _____ ห้องเลขที่ _____ หมู่ _____
หมู่บ้าน _____	ตรอก/ซอย _____ ถนน _____
ตำบล/แขวง _____	อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____
รหัสไปรษณีย์ _____	โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____
E-mail _____	เว็บไซต์ _____

มีสำนักงานสาขา จำนวน _____ แห่ง (ให้ระบุรายละเอียดเป็นเอกสารแนบ)	
ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประเภท	☐ เฉพาะพื้นที่ ☐ ในประเทศ
	☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ ☐ ทั่วไป
แผนการจัดนำเที่ยว ครั้ง/ปี	
☐ เฉพาะพื้นที่	จำนวน _____ ครั้ง/ปี
☐ ในประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี
☐ นำเที่ยวจากต่างประเทศ	จำนวน _____ ครั้ง/ปี
☐ ทั่วไป	จำนวน _____ ครั้ง/ปี
ระบุสัญชาติที่นำเที่ยว _____	
ระบุประเทศ _____	
ทั้งนี้ ได้แนบเอกสารประกอบเพื่อประกอบคำขอมาด้วยแล้ว	
ข้าพเจ้า _____ ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจ หรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล	
ขอรับรองว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ระหว่างพิกัดทรัพย์ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็น	
คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ และขอรับรองว่า ชื่อความ เอกสาร และหลักฐานที่แนบทั้งหมดเป็น ความจริงทุกประการ	
จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน	
ลงชื่อ _____	
(_____)	
กรรมการ/ผู้มีอำนาจจัดการแทน	
(ประทับตราบริษัท ถ้ามี)	

2. ข้อปฏิบัติทางบัญชีและภาษีอากร

การปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีของผู้ประกอบการนำเข้า

รายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยว

รายได้	รายจ่าย
- รายได้หลัก ได้แก่ - รายได้จากการให้บริการจัดนำเที่ยว - รายได้จากการจัดบริการขนส่ง - รายได้อื่น - ค่านายหน้า เช่น ส่วนต่างจากการให้บริการสำรองห้องพักโรงแรม ส่วนต่างจากการให้บริการจำหน่ายตั๋วโดยสาร ส่วนต่างจากการจัดจำหน่ายบัตรชมการแสดงหรือการละเล่นต่าง ๆ ส่วนต่างจากการทำหนังสือเดินทางและวีซ่า เป็นต้น - ค่าส่วนลด	- ค่ามัคคุเทศก์ - ค่าส่งเสริมการตลาด - ค่าเช่า

รายได้

- รายได้จากการให้บริการจัดนำเที่ยว

เป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ หรือให้บริการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งการให้บริการนำเที่ยวภายในประเทศ ไม่ว่าการบริการจัดนำเที่ยวนั้นจะได้จัดเป็นหมู่คณะหรือเป็นเอกเทศก็ตาม

- รายได้จากการจัดบริการขนส่ง

เป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการขนส่งนักท่องเที่ยว สำหรับธุรกิจนำเที่ยวบางแห่งที่มีการให้บริการขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง

- ค่านายหน้า : เป็นค่าตอบแทนจากการเป็นตัวแทนขายสินค้าให้กับผู้ให้บริการท่องเที่ยว เช่น ค่านายหน้าจากการจำหน่ายตั๋วโดยสาร ค่านายหน้าจากการขายที่พัก โรงแรม เป็นต้น ซึ่งอัตราค่านายหน้าขึ้นอยู่กับข้อตกลงกัน

- ค่าส่วนลด

เป็นค่าตอบแทนจากการซื้อบริการท่องเที่ยวจากผู้ให้บริการท่องเที่ยว เพื่อนำมาจัดทำรายการนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ซื้อตั๋วโดยสารได้ส่วนลดพิเศษ ซื้อที่พักได้ส่วนลดพิเศษ เป็นต้น ซึ่งค่าส่วนลดนี้ขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะกำหนดให้ โดยทั่วไป การซื้อตั๋วโดยสารของธุรกิจนำเที่ยวจะมีค่านายหน้าให้กับธุรกิจนำเที่ยว เช่น ที่พักอาจให้ส่วนลดกับธุรกิจนำเที่ยว และมีห้องพักฟรีสำหรับมัคคุเทศก์และพนักงานขับรถด้วย

รายจ่าย

- ค่ามัคคุเทศก์
เป็นรายจ่ายที่ให้กับพนักงานที่ให้บริการนำเที่ยว (มัคคุเทศก์) โดยกิจการอาจมีพนักงานในบริษัทเอง หรืออาจจ้างมัคคุเทศก์เป็นครั้งคราว

- ค่าเช่า
ธุรกิจนำเที่ยวบางแห่ง ให้บริการขนส่งนักท่องเที่ยวด้วย จึงอาจมีค่าเช่ายานพาหนะ เป็นรายจ่ายของกิจการ

- ค่าส่งเสริมการตลาด
เป็นรายจ่ายที่มีความสำคัญ เนื่องจากผู้ประกอบการจำเป็นต้องทำให้เกิดการขายให้มากที่สุด โดยอาจมีบริการพิเศษเพิ่มเติม เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ จูงใจนักท่องเที่ยว และมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

2.1 ผู้ประกอบการนำเที่ยวบุคคลธรรมดา

2.1.1 รายได้ที่ต้องนำมาเสียภาษี

ผู้ประกอบการนำเที่ยวที่มีสถานะเป็นบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลซึ่งมีรายได้จากการให้บริการ หรือได้รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับที่สามารถคำนวณได้เป็นเงิน ซึ่งได้รับในปีภาษีนั้น ๆ ตามเกณฑ์เงินสด ประมวลรัษฎากรเรียกว่า “เงินได้พึงประเมิน” ผู้ที่มีเงินได้ดังกล่าวต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนี้

- รายได้ค่านายหน้าขาย Package Tour รายได้ค่านายหน้ารับจองตั๋วเครื่องบิน รายได้ค่านายหน้าจองห้องพัก ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร
- รายได้ค่าบริการนำเที่ยวหรือบริการมัคคุเทศก์ ถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีมีรายรับเกิน 1,800,000.- บาท/ปี ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 01) ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีรายรับถึงเกณฑ์ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (การออกไปกำกับภาษี/การจัดทำรายงาน/การยื่นแบบฯ ศึกษาได้จากหัวข้อผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล)

2.1.2 การหักค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษี

- หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อัตรา 50 ของเงินได้ต้องไม่เกิน 100,000.- บาท² สำหรับเงินได้ตาม ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร (รวมค่าใช้จ่ายของเงินได้ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ถ้ามี)
- เลือกหักค่าใช้จ่ายด้วยวิธีหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร หรือหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาในอัตราร้อยละ 60³

2.1.3 การหักค่าลดหย่อนและยกเว้นตามกฎหมาย

รายการค่าลดหย่อน/ยกเว้น	โสด	สามี-ภรรยา	
		แยกยื่น	ยื่นรวม
1. ส่วนตัว	60,000	60,000	120,000
2. บุตร (คน)	-	30,000	60,000
3. ค่าอุปการะบิดามารดา (คน)	30,000	30,000	60,000
4. ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ	60,000	60,000	120,000
5. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่อาศัยฯ			
- ต่างฝ่ายต่างกู้ยืม	100,000	100,000	200,000
- กู้รวมกัน	กึ่งหนึ่งรวมกันไม่เกิน 100,000	กึ่งหนึ่งรวมกันไม่เกิน 100,000	จ่ายจริง ไม่เกิน 100,000
6. กองทุนประกันสังคม	ตามที่จ่ายจริง	ตามที่จ่ายจริง	ตามที่จ่ายจริง
7. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	≤ 500,000	≤ 500,000	≤ 1,000,000
8. เบี้ยประกันชีวิต	≤ 100,000	≤ 100,000	≤ 200,000
9. เบี้ยประกันชีวิต(บำนาญ)/คน	15% ของเงินได้สูงสุด 200,000	15% ของเงินได้สูงสุด 200,000	15% ของเงินได้สูงสุด (รวมกัน) 400,000
10. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000
11. กองทุนหุ้นระยะยาว (LTF)	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000	15% ของเงินได้สูงสุด 500,000
12. เงินบริจาค	10% ของเงินได้สุทธิ	10% ของเงินได้สุทธิ	10% ของเงินได้สุทธิ

หมายเหตุ : กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ + กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) + เบี้ยประกันชีวิต (บำนาญ) รวมกันแล้ว ไม่เกิน 500,000.- บาท

² สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2559 ให้ปรับปรุงค่าใช้จ่ายของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อัตรา 50 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 60,000 บาท เป็นร้อยละ 50 ของเงินได้แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

³ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2559 กำหนดค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(7) และ (8) ที่มีอัตราการหักค่าใช้จ่ายเหมาที่สูงกว่าร้อยละ 60 ให้ลดลงเหลือร้อยละ 60

2.1.4 การคำนวณเงินได้

การคำนวณเงินได้ให้หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน คงเหลือเป็นเงินได้สุทธิคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ เป็นภาษีที่ต้องชำระ พร้อมทั้งนำไปเปรียบเทียบกับภาษีที่ต้องชำระซึ่งคำนวณตามวิธีที่ 2 (เงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษีแต่ไม่รวมเงินได้พึงประเมินมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 60,000.- บาท ขึ้นไป ค่าแนวร้อยละ 0.5) โดยเสียภาษีจากยอดที่คำนวณได้สูงกว่าหักภาษีที่ชำระไว้แล้ว ซึ่งได้แก่ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายและเครดิตภาษี หรือ ภาษีเงินได้ชำระไว้แล้วตามแบบ ภ.ง.ด.94

2.1.5 กำหนดเวลาในการยื่นรายการ

- แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี แบบ ภ.ง.ด.94 ยื่นแบบภายในเดือนกันยายนของปีภาษีนั้น และสามารถนำภาษีที่ชำระไว้ไปเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปีได้
- แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แบบ ภ.ง.ด.90 ยื่นแบบแสดงภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป และนำภาษีครึ่งปี หรือภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่เสียไว้มาหักจากภาษีที่คำนวณได้ คงเหลือเงินภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมหรือชำระไว้เกิน

2.2 ผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร ต้องบันทึกบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป สำหรับการเสียภาษีต้องคำนวณภาษีตามเงื่อนไขที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ การคำนวณรายได้และรายจ่ายให้ใช้เกณฑ์สิทธิ รวมถึงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา 65 มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

❖ ด้านรายได้ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการ

รายได้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวที่ควรนำมาคำนวณรวมเป็นฐานภาษี ดังนี้

1. รายได้จากการให้บริการนำเที่ยวและบริการมัคคุเทศก์
2. รายได้จากการให้บริการขนส่ง
3. รายได้ค่านายหน้าจากการจัดจำหน่ายตั๋วโดยสาร รายได้จากการสำรองที่พัก รายได้จากการจัดจำหน่ายบัตรชมการแสดงหรือการเล่นต่าง จากการทำหนังสือเดินทาง และวีซ่า เป็นต้น
4. รายได้อื่น ๆ เช่น ดอกเบี้ยรับ รายได้จากการให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา

ผู้ประกอบการนำเที่ยวที่เป็นนิติบุคคลมีหน้าที่ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจแสดงตามตารางแผนที่ทางภาษี ดังนี้

ตารางแผนที่ทางภาษี Tax Mapping สำหรับภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า

• ด้านรายได้

	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ภาษีลูกหัก ณ ที่จ่าย		ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ
		นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา		
รายได้					
- รายได้จากการให้บริการนำเข้าและบริการมัคคุเทศก์	✓	3%	3%	✓	
- รายได้จากการให้บริการขนส่ง	✓	1%	1%		
- รายได้ค่านายหน้าจากการจัดจำหน่ายตัวโดยสาร (เงินได้ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร)	✓	3%	อัตราก้าวหน้า	✓	
- รายได้ค่านายหน้าจากการสำรองที่พัก (เงินได้ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร)	✓	3%	อัตราก้าวหน้า	✓	
- รายได้ค่านายหน้าจากการจัดจำหน่ายบัตรชมการแสดงหรือการเล่นต่าง ๆ (เงินได้ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร)	✓	3%	อัตราก้าวหน้า	✓	
- รายได้ค่านายหน้าจากการทำหนังสือเดินทางและวีซ่า (เงินได้ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร)	✓	3%	อัตราก้าวหน้า	✓	
- รายได้จากการให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา	✓	3%	3%	✓	
- รายได้ดอกเบี้ยรับ	✓	1%	15%		✓

หมายเหตุ : อาจมีรายการทางบัญชีนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งจะต้องพิจารณาประเด็นภาษีที่เกี่ยวข้องแต่ละรายการร่วมด้วย

ตัวอย่างการบันทึกบัญชีและรายการปรับปรุงทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

ประเด็นเกี่ยวกับการบันทึกบัญชี และทางภาษี	การลงบัญชี	รายการปรับปรุงทางภาษี ที่มีนัยสำคัญ
<u>ด้านรายได้</u>		
กรณีเป็นตัวแทนขายตัวโดยได้รับ ค่านายหน้า ซึ่งเป็นผลต่างระหว่างราคา ตัวที่ขายได้กับราคาที่สายการบินเรียก เก็บ ต้องรับรู้รายได้อย่างไร	จำนวนที่เรียกเก็บแทนตัวการไม่ถือเป็นรายได้ เฉพาะจำนวนค่านายหน้า เท่านั้นที่ถือเป็นรายได้ Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร/ ลูกหนี้การค้า Cr. รายได้ค่านายหน้า เจ้าหนี้ค่าตัว ภาษีขาย บันทึกบัญชีเมื่อกิจการนำส่งรายได้ ค่าตัวโดยสารให้กับสายการบิน Dr. เจ้าหนี้ค่าตัว Cr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
กรณีได้รับเงินมัดจำ เงินจอง ต้องรับรู้ รายได้ได้อย่างไร	รับรู้เงินมัดจำ เงินจอง Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้รับล่วงหน้า ภาษีขาย รับรู้รายได้จากเงินมัดจำ เงินจอง Dr. รายได้รับล่วงหน้า Cr. รายได้	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
ได้รับเงินมาล่วงหน้าแต่บริการเกิดข้ามปี ต้องรับรู้รายได้ได้อย่างไร	รับรู้เงินรับล่วงหน้า Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้รับล่วงหน้า ภาษีขาย รับรู้รายได้เมื่อการให้บริการเกิดขึ้น Dr. รายได้รับล่วงหน้า Cr. รายได้	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ โดย ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล เกิดขึ้นในปีที่การ ให้บริการเกิดขึ้น ในขณะที่ ภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม เกิดขึ้นเมื่อกิจการได้รับเงิน รับล่วงหน้า
เงินที่พนักงานของบริษัทท่องเที่ยวได้รับ จาก สถานที่ที่พานักท่องเที่ยวไปเที่ยว หรือไป Shopping ต้องรับรู้รายได้หรือไม่	รับรู้เป็นรายได้อื่น Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้อื่น	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ

ประเด็นเกี่ยวกับการบันทึกบัญชี และทางภาษี	การลงบัญชี	รายการปรับปรุงทางภาษี ที่มีนัยสำคัญ
กรณีเรียกเก็บแบบเหมา (Package tour) ต้องรับรู้รายได้อย่างไร รับรู้เฉพาะ ค่าบริการได้หรือไม่	รับรู้รายได้ทั้งจำนวนปกติตามเกณฑ์ คงค้าง Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้ค่าบริการ ภาษีขาย	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
กรณีได้รับเงินคืนต้องรับรู้เป็นรายได้ หรือไม่	รับรู้เป็นรายได้อื่น Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้อื่น	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
กรณีช่วง Low Season จะคิดค่าบริการ ต่ำกว่า การให้บริการปกติทำได้หรือไม่	บันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี เป็นรายได้	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
กรณีให้ลูกค้าต่างประเทศเข้ามาเที่ยวฟรี โดยจะได้ค่าจอต (ค่าจอตซื้อสินค้า) กับ ค่าน้ำ (ค่าคอมมิชชั่น 30% จากเงินที่ลูกค้า ซื้อสินค้าจากร้านค้า) ต้องรับรู้รายได้ อย่างไร สรรพากรยอมรับหรือไม่	รับรู้เป็นรายได้อื่น Dr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. รายได้อื่น	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ

หากผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมีรายรับเกิน 1,800,000.- บาท/ปี ต้องยื่นคำขอ
จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 01) ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มียารับถึงเกณฑ์ต้อง
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และมีหน้าที่ดังนี้

➤ ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point)

■ การขายสินค้า

ให้ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำ
ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้าก็ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

- โอนกรรมสิทธิ์สินค้า
- ได้รับชำระค่าสินค้า
- ได้ออกใบกำกับภาษี

■ การให้บริการ

ให้ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

- ได้ออกใบกำกับภาษี
- ได้ให้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น

➤ การออกใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษี สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้งและต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้ง ส่งมอบใบกำกับภาษีนั้นแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือบริการ ส่วนสำเนาใบกำกับภาษีให้เก็บรักษาไว้ ตามมาตรา 86 และมาตรา 87/3 แห่งประมวลรัษฎากร ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดสาระสำคัญในใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

2

AB

บริษัท เอ บี ซี จำกัด (สำนักงานใหญ่)
 ๑๑๑ ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ
 Tel. ๐๒-๑๑๑-๑๑๑๑ FAX. ๐๒-๑๑๑-๒๒๒๒ E-Mail: ABC@hotmail.com
 เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ๐๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓

1

ใบกำกับภาษี

TAX INVOICE

3

ชื่อผู้ซื้อ บริษัท ก.ข.ค. จำกัด (สำนักงานใหญ่)
 ที่อยู่ ๒๒๒ ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
 เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒

7

วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘

เลขที่ใบกำกับภาษี/เล่มที่ ๐๐๑/๐๐๒

วันครบกำหนดชำระเงิน ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

5

ลำดับที่ NO.	รายการสินค้า DESCRIPTION	จำนวน QUANTITY	ราคาต่อหน่วย Unit Price	จำนวนเงิน (บาท) Amount (Baht)
๑	ปากกา	๒ ด้าม	๕๐ -	๑๐๐ -
หนึ่งร้อยเจ็ดบาทถ้วน			รวมเงิน(SUB TOTAL)	๑๐๐ -
			ส่วนลด(DISCOUNT)	-
			ยอดเงินคงเหลือ(TOTAL)	๑๐๐ -
			ภาษีมูลค่าเพิ่ม(VAT) ๗%	๗ -
			ยอดเงินสุทธิ(NET TOTAL)	๑๐๗ -

6

ชำระสินค้า โดย :

(/) เงินสด

() เช็คธนาคาร สาขา เลขที่ เลขที่

ลงชื่อ..... ผู้รับสินค้าลงชื่อ..... ผู้รับเงิน

วันที่ วันที่

➤ การจัดทำรายงานตามประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร) ดังต่อไปนี้

- (1) รายงานภาษีขาย ให้ลงรายการใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี
- (2) รายงานภาษีซื้อ ให้ลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบกำกับภาษี
- (3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ (เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้า) ให้ลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่รับมาหรือจ่ายไปซึ่งสินค้าและวัตถุดิบ

รายงานภาษีซื้อ								
เดือนภาษี.....ปี.....								
ชื่อผู้ประกอบการ.....				เลขประจำผู้เสียภาษีอากร				
ชื่อสถานประกอบการ.....				☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่				
ลำดับที่	ใบกำกับภาษี วันเดือนปี	เลขที่ เล่มที่	ชื่อผู้ขายสินค้า/ ผู้ให้บริการ	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ของผู้ขายสินค้า/ ผู้ให้บริการ	สถานประกอบการ สำนักงานใหญ่	สาขาที่	มูลค่าสินค้า หรือบริการ	จำนวนเงิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม

รายงานภาษีขาย								
เดือนภาษี.....ปี.....								
ชื่อผู้ประกอบการ.....				เลขประจำผู้เสียภาษีอากร				
ชื่อสถานประกอบการ.....				☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขา				
ใบกำกับภาษี		ชื่อผู้ซื้อสินค้า/ผู้รับบริการ	เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ของผู้ซื้อสินค้า/ ผู้รับบริการ	สถานประกอบการ		มูลค่าสินค้า หรือบริการ	จำนวนเงิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม	
วันเดือนปี	เลขที่ เล่มที่			สำนักงานใหญ่	สาขาที่			

ผู้มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงาน เก็บและรักษารายงานใบกำกับภาษี สำเนาใบกำกับภาษี พร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงรายงานดังกล่าว หรือเอกสารอื่นที่อธิบดีกำหนดไว้ ณ สถานประกอบการที่จัดทำรายงานนั้น หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือวันทำรายงานแล้วแต่กรณี

➤ การยื่นแบบแสดงรายการ ภ.พ.30

ผู้ประกอบการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ ในแต่ละเดือนภาษี หากมีภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้ชำระภาษีส่วนต่างนั้น หากมีภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย จะขอคืนภาษีส่วนต่างเป็นเงินสดหรือยกไปใช้เป็นเครดิตภาษีในเดือนถัดไปให้ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ. 30 พร้อมกับชำระภาษี (ถ้ามี) เป็นรายเดือนภาษีทุกเดือน ไม่ว่าจะได้ขายสินค้าหรือให้บริการ ในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

❖ ด้านรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ

รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวที่ควรนำมาคำนวณรวมเป็นฐานภาษี เช่น

1. ค่าจ้าง เงินเดือน
2. ค่าเช่าพาหนะ
3. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าสาธารณูปโภค
4. ค่าเสื่อมราคา
5. ค่าทำบัญชี ค่าสอบบัญชี
6. ค่าโฆษณา
7. ค่าส่งเสริมการขาย
8. ดอกเบี้ยจ่าย

ผู้ประกอบการนำเที่ยวที่เป็นนิติบุคคลมีหน้าที่ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจแสดงตาม ตารางแผนที่ทางภาษี ดังนี้

ตารางแผนที่ทางภาษี Tax Mapping สำหรับภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเข้า

- ด้านรายจ่าย

	ภาษีเงินได้ นิติบุคคล	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย		ภาษี ธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์
		นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา		
- เงินเดือนและค่าตอบแทนพนักงาน	✓	อัตราก้าวหน้า	อัตราก้าวหน้า		
- ค่าเช่าอาคาร	✓	5 %			ผู้เช่าต้องเสียอากร 1/1000 บาท
- ค่าเช่าพาหนะ	✓	5 %			
- ค่าซ่อมแซม	✓	3%			
- ค่าเบี้ยประกันวินาศภัย	✓	3%			ผู้รับประกันภัยต้อง เสียอากร 1 /250 บาท
- ค่าเสื่อมราคา	✓				
- ค่าทำบัญชี	✓	3 %			
- ค่าสอบบัญชี	✓	3 %			
- ค่าโฆษณา	✓	2%			
- ค่าส่งเสริมการขาย	✓	3 %			
- ค่านายหน้า	✓	3%			
- ค่ารับรอง	✓				
- ค่าธรรมเนียมธนาคาร	✓	3%			

	ภาษีเงินได้ นิติบุคคล	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย		ภาษี ธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์
		นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา		
- ค่าที่ปรึกษา	✓	3%			
- ดอกเบี้ยจ่าย	✓	1%			ผู้ให้กู้ต้องเสียอากร 1/2000 บาท
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล	✓				
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ	✓			✓	
- ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย ภาษีรถยนต์	✓				
- ค่าปรับภาษีและเงินเพิ่ม (ตามประมวลรัษฎากร)	✓				
- อากรแสตมป์	✓				✓

หมายเหตุ : อาจมีรายการทางบัญชีนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งจะต้องพิจารณาประเด็นภาษีที่เกี่ยวข้องแต่ละรายการร่วมด้วย

ตัวอย่างการบันทึกบัญชีและรายการปรับปรุงทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

ประเด็นเกี่ยวกับการบันทึกบัญชี และทางภาษี	การลงบัญชี	รายการปรับปรุงทางภาษี ที่มีนัยสำคัญ
<u>ด้านรายจ่าย</u>		
เงินทรงแจ้งลงเป็นรายจ่ายของบริษัท หรือไม่ อย่างไรเรียกว่าเงินทรงแจ้ง	เมื่อตั้งเบิกเงินทรงแจ้ง Dr. เงินทรงแจ้ง – โครงการXX Cr. เงินสด/เงินฝากธนาคาร ชำระบัญชีเงินทรงแจ้ง 1. กรณีผู้เบิกต้องคืนเงินกิจการ Dr. ค่าใช้จ่าย เงินสด/เงินฝากธนาคาร Cr. เงินทรงแจ้ง – โครงการXX 2. กรณีกิจการต้องจ่ายเงินเพิ่ม Dr. ค่าใช้จ่าย Cr. เงินทรงแจ้ง – โครงการXX เงินสด/เงินฝากธนาคาร	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
รายจ่ายค่าธรรมเนียมผ่านด่านลงรายจ่าย ได้หรือไม่	บันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี Dr. ค่าใช้จ่าย Cr. เงินสด	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
จ่ายค่าตัวเข้าชมการแสดงลงรายจ่ายได้ หรือไม่	บันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี Dr. ค่าใช้จ่าย ภาษีซื้อ Cr. เงินสด	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ
จ่ายค่ารถ ค่าเรือ ให้กับลูกทัวร์ลงรายจ่าย ได้หรือไม่	บันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี Dr. ค่าใช้จ่าย Cr. เงินสด	รับรู้รายการตามเกณฑ์สิทธิ

รายจ่ายในการประกอบกิจการดังกล่าว ผู้ประกอบการมีหน้าที่ทางภาษีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ
นำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ดังนี้

ตารางเงินได้พึงประเมิน การหักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งภาษี

ประเภทเงินได้	ผู้จ่ายเงินได้ที่มิ หน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษี หัก ณ ที่จ่าย	บทบัญญัติตาม ประมวลรัษฎากร	แบบ แสดง รายการ ภาษี	หมายเหตุ
เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง บำเหน็จ บำนาญ ฯลฯ ตามมาตรา 40(1)	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา	อัตรา ก้าวหน้า	มาตรา 50(1)	ภ.ง.ด.1	
การรับทำงานให้ ค่านายหน้า ตามมาตรา 40(2)	บุคคลธรรมดา	บุคคลธรรมดา	อัตรา ก้าวหน้า	มาตรา 50(1)	ภ.ง.ด.1	
	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	3	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	
ดอกเบี้ย ฯลฯ ตามมาตรา 40(4)(ก)	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	15 1	มาตรา 50(2)(ข) ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.2 ภ.ง.ด.53	ผู้ให้กู้ต้องเสีย ค่าอากรแสตมป์ 1/2000 บาท
เงินปันผล ฯลฯ ตามมาตรา 40(4)(ข)	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	10	มาตรา 50(2)(จ) ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.2 ภ.ง.ด.53	
ค่าเช่า ตามมาตรา 40(5)	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	5	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	
ค่าจ้างทำของที่เขาลักษณะ เป็นเงินได้พึงประเมิน ตาม มาตรา 40(7)	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	3	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	ผู้รับจ้างต้องเสีย ค่าอากรแสตมป์ 1/1000 บาท
ค่าบริการ ตามมาตรา 40(8)	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	3	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	
ค่าโฆษณา	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	2	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	

ประเภทเงินได้	ผู้จ่ายเงินได้ที่มี หน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษี หัก ณ ที่จ่าย	บทบัญญัติตาม ประมวลรัษฎากร	แบบ แสดง รายการ ภาษี	หมายเหตุ
รางวัล สวรรคต หรือ ประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการ ส่งเสริมการขาย	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	3	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	
ค่าขนส่ง	นิติบุคคล	บุคคลธรรมดา นิติบุคคล	1	ทป.4/2528 และที่แก้ไข เพิ่มเติม	ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53	

ทั้งนี้ ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่หัก ภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่
จ่ายเงินได้พึงประเมิน

➤ การคำนวณภาษี

ผู้ประกอบการธุรกิจจำเป็นต้องนำกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น
ภาษีที่ต้องชำระ หัก ภาษีที่ชำระไว้แล้วตามแบบ ภ.ง.ด. 51 และหรือภาษีหัก ณ ที่จ่าย (ถ้ามี) คงเหลือเป็นภาษี
ชำระเพิ่มเติม หากผลการประกอบกำไรขาดทุนสุทธิ ไม่มีภาษีต้องชำระและสามารถนำผลขาดทุนดังกล่าวเป็น
รายการในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปได้ไม่เกิน 5 รอบระยะเวลาบัญชี

- กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไปเสียภาษีในอัตราร้อยละ 20
- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่
เกิน 5 ล้านบาทและมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการ ในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท
(SMEs) ต่อเนื่องกันตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2555 เป็นต้นไป จะต้องเสียภาษี
ในอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

รอบระยะเวลาบัญชี	กำไรสุทธิ (บาท)	อัตราภาษี
1 ม.ค. 2558 – 31 ธ.ค. 2559	ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
	ส่วนที่เกิน 300,000 บาท	ร้อยละ 10
1 ม.ค. 2560 เป็นต้นไป	ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
	300,000 – 3,000,000.- บาท	ร้อยละ 15
	ส่วนที่เกิน 3,000,000.- บาท	ร้อยละ 20

■ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรายได้ไม่เกินห้าร้อยล้านบาทที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาและมีกำหนดครบสิบสองเดือน โดยวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ซึ่งได้รับสิทธิได้รับยกเว้นจากตรวจสอบ ใต้ส่วน ประเมินหรือสั่งให้เสียภาษีอากร และความผิดทางอาญาตามประมวลรัษฎากร สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีวันเริ่มต้นก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 หรือมูลค่าของฐานภาษี รายรับ หรือการกระทำตราสารที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ตามพระราชกำหนดยกเว้นและสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร จะต้องเสียภาษีในอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

- กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไปเสียภาษีในอัตราร้อยละ 20
- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาทและมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท (SMEs) ต่อเนื่องกันตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2555 เป็นต้นไป จะต้องเสียภาษีในอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

รอบระยะเวลาบัญชี	กำไรสุทธิ (บาท)	อัตราภาษี
1 ม.ค. – 31 ธ.ค. 2559	ทั้งจำนวน	ยกเว้น
1 ม.ค. – 31 ธ.ค. 2560	ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
	ส่วนที่เกิน 300,000 บาท	ร้อยละ 10
1 ม.ค. – 31 ธ.ค. 2561	ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
	300,000 – 3,000,000.- บาท	ร้อยละ 15
	ส่วนที่เกิน 3,000,000.- บาท	ร้อยละ 20

➤ การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ จะต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ดังนี้

- การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2 เดือน นับจากวันสุดท้ายของทุก 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี
- การเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

3. ประเด็นข้อสงสัยเพื่อการเสียภาษีที่ดี

3.1 ประเด็นด้านรายได้รับจ่าย

	: ลูกจ้างจูงตัวเครื่องบินโดยสาร ต่อมาได้ยกเลิกการเดินทาง พร้อมทั้งได้ชำระค่าปรับจากการยกเลิกการเดินทางดังกล่าว เงินค่าปรับจะต้องเสียภาษีหรือไม่อย่างไร
	: โดยทั่วไป หากลูกจ้างยกเลิกการเดินทาง สายการบินจะคิดค่าปรับจากการยกเลิกการเดินทาง เงินค่าปรับดังกล่าวถือเป็นค่าเสียหายที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร และไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่ต้องนำค่าปรับดังกล่าวไปบันทึกเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้ฯ ต่อไป หากสายการบินมีการแบ่งค่าปรับให้กับตัวแทนขายตัวโดยสาร (ตัวแทนช่วง) ถือเป็นการจ่ายค่าบำเหน็จให้กับตัวแทน สายการบินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย อัตราร้อยละ 3 ตามข้อ 3/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528ฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กค 0811/11473 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2544)

	: ผู้ประกอบกิจการนำเที่ยวได้รับเงินมัดจำการเดินทางมีภาระภาษีอย่างไร
	: คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.73/2541ฯ ข้อ2(1)(ก) วรรคสอง กล่าวว่า รายได้ที่เรียกเก็บเพื่อตอบแทนการให้บริการไม่ว่าจะเรียกเก็บในลักษณะเงินจ่ายล่วงหน้า เงินประกัน เงินมัดจำ เงินจอง หรือเงินอื่น ๆให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มให้บริการ มีภาษีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1. ภาษีเงินได้ : สำหรับเงินมัดจำที่ได้รับ ให้รับรู้เป็นรายได้ตามเกณฑ์สิทธิ 2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม : ให้ผู้ประกอบการนำมูลค่าทั้งหมดที่ได้รับหรือพึงได้รับ ไม่ว่าจะเรียกเก็บในลักษณะเงินจ่ายล่วงหน้า เงินประกัน เงินมัดจำ ฯลฯ มารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร โดยถือความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 78/1(1) แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากรและ ป.73/2541ฯ)

	: ผู้ประกอบกิจการนำเข้าเที่ยวได้รับเงินมัดจำค่าทัวร์เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือได้จ่ายค่าใช้จ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศต้องแปลงค่าอย่างไร และบันทึกบัญชีอย่างไร
	: สำหรับการบันทึกบัญชี ให้ปฏิบัติตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชีที่รับรองทั่วไป กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับมาหรือจ่ายไปซึ่งเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวคำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 65 ทวิ (5) วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ราคาตลาดตามวรรคหนึ่ง กรณีการบันทึกบัญชี ณ วันที่เกิดรายการทรัพย์สิน หรือหนี้สิน หมายถึง (1) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อหรืออัตราขาย) หรือ (2) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ยหรืออัตราขายถัวเฉลี่ย) ราคาตลาดตามวรรคหนึ่ง กรณีการได้รับเงินหรือจ่ายเงินเป็นเงินตราต่างประเทศ หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นจริงในทางปฏิบัติจากการนำเงินสกุลบาทไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลต่างประเทศ หรือเกิดจากการนำเงินสกุลต่างประเทศไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลบาท

	: ผู้ประกอบกิจการนำเข้าเที่ยวได้รับเอกสารจากต่างประเทศสามารถนำมาลงรายจ่ายได้หรือไม่
	: ไม่ว่าค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม หากเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ ไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายที่ต้องห้ามตามเงื่อนไขแห่งประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ทวิ และ 65 تري และเป็นรายจ่ายที่มีหลักฐานการจ่ายที่สามารถพิสูจน์ผู้รับได้ สามารถลงเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีปีนั้นได้

	: ผู้ประกอบกิจการนำเที่ยวมีการจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการในต่างประเทศ จะใช้เอกสารใดเป็นหลักฐานในการบันทึกรายจ่าย
	: สำหรับรายจ่ายที่ไม่มีใบเสร็จ หากผู้ประกอบการมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับเงิน(กรณีจ่ายเป็นเงินสด) หรือรายการการโอนเงินผ่านธนาคาร ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า กิจการเป็นผู้จ่ายเงินสามารถลงเป็นรายจ่ายของกิจการได้ (สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากคู่มือการจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชีที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้)

	: กรณีรายจ่ายที่ไม่มีใบเสร็จ (ไม่มีหลักฐานการจ่ายเงิน) กิจการสามารถลงรายจ่ายได้หรือไม่
	: สำหรับรายจ่ายที่ไม่มีใบเสร็จ หากผู้ประกอบการมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับเงิน(กรณีจ่ายเป็นเงินสด) หรือรายการการโอนเงินผ่านธนาคาร ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า กิจการเป็นผู้จ่ายเงินสามารถลงเป็นรายจ่ายของกิจการได้ (สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากคู่มือการจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชีที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้)

	: กรณีรายจ่ายเล็ก ๆ น้อย ๆ กิจการสามารถลงรายจ่ายได้หรือไม่
	: สำหรับรายจ่ายเบ็ดเตล็ดที่ผู้รับเงินให้หลักฐานเพียงใบเสร็จรับเงินที่มีรายการไม่สมบูรณ์ (เช่น ไม่ระบุชื่อกิจการที่รับเงิน) ให้ผู้ประกอบการจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชี เช่น ใบรับรองแทนใบสำคัญรับเงิน (สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากคู่มือการจัดทำเอกสารประกอบการลงบัญชีที่สามารถเป็นรายจ่ายทางภาษีได้)

3.2 ประเด็นด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม

	: มีรายรับใดบ้างของกิจการนำเที่ยวที่ต้องนำมาคำนวณเป็นมูลค่าฐานภาษี
	: ค่าบริการใด ๆ ที่คิดเอานักท่องเที่ยวทั้งหมด ต้องนำมาคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร (ข้อหาหรือ กค 0811/11473 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2544)

	: การให้บริการนำเที่ยวโดยคิดค่าบริการนำเที่ยวแบบเหมา (Package tour) ต้องออกใบกำกับภาษีอย่างไร จะออกใบกำกับภาษีเฉพาะค่าบริการได้หรือไม่
	: การประกอบกิจการนำเที่ยวเป็นการเหมา (Package tour) โดยรับบริการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ หรือจัดบริการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ไม่ว่าการบริการจัดนำเที่ยวนั้น จะได้จัดเป็นหมู่คณะหรือเป็นเอกเทศ ผู้ประกอบการนำเที่ยวอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2(1) แห่งประมวลรัษฎากร ในการพิจารณาว่าผู้ประกอบการที่รับจัดนำเที่ยวได้คิดค่าบริการนำเที่ยวเป็นการเหมาหรือไม่ ให้พิจารณาสัญญาเป็นสาระสำคัญ แยกได้เป็น 2 กรณี ดังนี้ 1. กรณีผู้ประกอบการคิดค่าตอบแทนจากการจัดนำเที่ยวแต่ละครั้ง ประกอบไปด้วยค่าใช้จ่ายทั้งส่วนที่แจกแจงรายละเอียดให้ลูกค้าทราบ และส่วนที่คิดค่าบริการเป็นการเหมา หากผู้ประกอบการมีหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ค่าตอบแทนส่วนใดที่ผู้ประกอบการมีการแจกแจงค่าใช้จ่ายให้แก่ลูกค้าทราบ โดยแยกรายละเอียดค่าใช้จ่ายได้อย่างชัดเจน ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บล่วงหน้า หรือเรียกเก็บคืนจากลูกค้าเท่ากับจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ประกอบการนำเที่ยว ออกใบกำกับภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นค่าบริการนำเที่ยว ในส่วนค่าใช้จ่ายอื่นที่สามารถแจกแจงได้ เช่น ค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ผู้ประกอบการขายตั๋วโดยสารเครื่องบินมีหน้าที่ออกหลักฐานใบเสร็จรับเงิน และใบกำกับภาษีเป็นชื่อของลูกค้า 2. สำหรับค่าบริการส่วนอื่นที่มีลักษณะเป็นการเหมา ซึ่งไม่สามารถแจกแจงรายละเอียดให้ลูกค้าทราบได้ว่า เป็นค่าอะไร จำนวนเท่าใด และไม่มีหลักฐานการจ่ายมาแสดงค่าบริการส่วนอื่นดังกล่าวที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บจากลูกค้า ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น ผู้ประกอบการนำเที่ยวต้องออกใบกำกับภาษีสำหรับมูลค่าฐานภาษีนี้น (ข้อหาหรือ กค 0706/พ.625 ลงวันที่ 28 มกราคม 2551)

	: กรณีประกอบกิจการนำเที่ยวต่างประเทศ โดยนำนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ (out-bound) ต้องนำรายรับดังกล่าวมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อัตราใด
	: การประกอบกิจการนำเที่ยวโดยรับบริการนำนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ (out-bound) หรือรับบริการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวในประเทศไทย (in-bound) ไม่ว่าจะจัดเป็นหมู่คณะหรือเป็นเอกเทศ การรับจัดนำเที่ยวดังกล่าวถือเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2(1) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7 เช่นเดียวกับการจัดบริการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยว

	: การให้บริการนำเที่ยวโดยคิดค่าบริการเฉพาะค่านำเที่ยวและค่าบริการ สำหรับ ค่าตัว ค่าที่พัก ค่าอาหารผู้ประกอบการจะจ่ายตรงไหนไปก่อนแล้วเรียกเก็บคืนจากลูกค้าเท่ากับที่จ่ายไป ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มจะคำนวณอย่างไร
	: สำหรับค่าบริการเฉพาะ ค่านำเที่ยวและค่าบริการ ผู้ประกอบการต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนค่าตัวการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหารที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าล่วงหน้า หรืออาจตรงจ่ายเงินค่าใช้จ่ายนั้นไปก่อนแล้ว จึงเรียกเก็บคืนจากลูกค้าภายหลังเป็นจำนวนเท่ากับที่จ่ายไปจริง ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ผู้ประกอบการที่รับจัดนำเที่ยวมีสิทธินำเฉพาะสินจ้างที่เป็นค่านำเที่ยวและค่าบริการมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นที่นักท่องเที่ยวต้องจ่ายเพิ่มนอกเหนือจากสินจ้าง ซึ่งผู้ประกอบการที่รับจัดนำเที่ยวได้เรียกเก็บจากนักท่องเที่ยวตามจำนวนที่ตรงจ่ายไปจริง ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ข้อหารือ กค 0706/พ.625ลงวันที่ 28 มกราคม 2551)

	: เมื่อผู้ประกอบการนำเที่ยวได้รับเงินมัดจำค่านำเที่ยวซึ่งลูกค้าได้จองไว้ แต่ยังไม่ได้มีการให้บริการ ต้องออกใบกำกับภาษีหรือไม่
	: สำหรับการให้บริการนำเที่ยว ถือเป็นการให้บริการทั่วไป จุดความรับผิด (Tax Point) ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้มีการชำระราคาค่าบริการนั้น ๆ เว้นแต่มีการกระทำความผิดต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อน ก็ให้จุดความรับผิดนั้นเกิดขึ้นทันที ที่มีการกระทำความผิดนั้น ๆ ก. ได้ใช้บริการนั้น ๆ ด้วยตนเองหรือคนอื่น ข. ได้ออกใบกำกับภาษี เมื่อกิจการได้รับเงินมัดจำค่านำเที่ยวเรียบร้อยแล้ว ถือว่าจุดความรับผิดเกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นตามบทบัญญัติ มาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการให้บริการทันทีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ส่งมอบใบกำกับภาษีนั้นแก่ผู้รับบริการ ส่วนสำเนาใบกำกับภาษีให้เก็บรักษาไว้ตามมาตรา 87/3 แห่งประมวลรัษฎากร

	: ผู้ประกอบการนำเที่ยวออกบูธจำหน่าย Package Tour ตามงานท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยให้ส่วนลดเมื่อลูกค้าซื้อ Package Tour ภายในงาน การให้ส่วนลดดังกล่าวจะต้องนำมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ และต้องออกใบกำกับภาษีหรือไม่ อย่างไร
	: ผู้ประกอบการนำเที่ยวให้ลูกค้าจอง Package Tour ผ่านบูธตามงานท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยให้ส่วนลดให้แก่ลูกค้าขณะจอง ส่วนลดดังกล่าวเป็นส่วนลดที่ให้พร้อมกับการขายหรือให้บริการได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาเป็นฐานในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม การออกใบกำกับภาษีชนิดเต็มรูป ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องแสดงให้เห็นไว้ชัดเจนในใบกำกับภาษีว่า ได้มีการหักส่วนลดในใบกำกับภาษีไว้แล้ว ตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 14(1) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.86/2542

	: กรณีประกอบกิจการการเป็นตัวแทนขายตัวเครื่องบินโดยสาร จะออกใบกำกับภาษีอย่างไร
	: ในกรณีที่กิจการให้บริการเป็นตัวแทนขายตัวเครื่องบินโดยสารสามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้ 1. กรณีสายการบินขายตัวโดยสารให้กับคนโดยสารหรือผู้รับบริการผ่านตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง คือตัวแทนจำหน่ายตัวโดยสาร (Bill Settlement Plan - BSP Agent) ผลต่างระหว่างราคาขายตัวโดยสารที่ BSP Agent ขายได้ และราคาขายตัวโดยสารที่สายการบินเรียกเก็บจาก BSP Agent ถือเป็นค่านายหน้าที่ยุติสายการบินจ่ายให้ BSP Agent มีภาษีที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1.1 สายการบินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 ตามข้อ 3/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528ฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม 1.2 BSP Agent มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับค่านายหน้า ในอัตราร้อยละ 7 ตามมาตรา 77/2(1) และมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร และต้องออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรให้แก่สายการบิน 2. ในกรณีที่สายการบินขายตัวโดยสารให้กับคนโดยสารหรือผู้รับบริการโดยผ่าน BSP Agent และ BSP Agent ขายตัวโดยสารผ่านตัวแทนช่วง โดยตัวแทนช่วงเป็นผู้ให้บริการแก่คนโดยสาร โดยมีได้ให้บริการแก่ BSP Agent มีภาษีที่เกี่ยวข้องดังนี้ 2.1 ตัวแทนช่วงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของค่าบริการที่ได้รับจากการให้บริการซื้อตัวโดยสารให้แก่คนโดยสารตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณจากค่าบริการที่ได้เรียกเก็บจากคนโดยสาร 2.2 ตัวแทนช่วงมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับค่าบริการให้แก่คนโดยสาร โดยจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นค่าบริการสำหรับการซื้อตัวโดยสาร เลขที่ใด ของสายการบินใด 2.3 หากผู้รับบริการเป็นนิติบุคคล และตัวแทนช่วงเป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ผู้รับบริการมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 ตามข้อ 3/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528ฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กค 0811/11473 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2544)

	: ผู้ประกอบการนำเข้า ซึ่งคิดค่าบริการเฉพาะค่านำเข้าและค่าบริการ ส่วนค่าใช้จ่าย ค่าที่พัก ค่าอาหาร ฯลฯ ผู้ประกอบการนำเข้าจะทรงรอจ่ายเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่ลูกค้าก่อน แต่ใบกำกับภาษีที่ได้รับเป็นชื่อของผู้ประกอบการนำเข้า ผู้ประกอบการสามารถนำมาขอคืนภาษีซื้อได้หรือไม่
	: ภาษีซื้อที่เกิดจากการทรงรอจ่ายดังกล่าว ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการนำเข้าไม่สามารถนำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษี ที่ได้รับมาใช้เป็นภาษีซื้อได้

	: กรณีประกอบกิจการเป็นตัวแทนช่วงในการขายตัวโดยสารให้สายการบินต้องเสียภาษีอย่างไร
	: การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการให้บริการขายตัวโดยสารโดยเป็นตัวแทนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการรับขนคนโดยสารระหว่างประเทศโดยอากาศยาน (1) ในกรณีที่เป็นตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง รายได้ที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร หมายถึง รายได้ที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการให้บริการเป็นตัวแทนขายตัวโดยสารให้บริษัทสายการบิน โดยให้คำนวณจากค่าบริการที่ได้เรียกเก็บจากบริษัทสายการบิน (2) ในกรณีที่เป็นตัวแทนช่วง (ก) กรณีตัวแทนช่วงเป็นผู้ให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากรแก่ตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง รายได้ที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากรหมายถึง รายได้ที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการให้บริการแก่ตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง โดยให้คำนวณจากค่าบริการที่ได้เรียกเก็บจากตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งจากบริษัทสายการบิน (ข) กรณีตัวแทนช่วงเป็นผู้ให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากรแก่คนโดยสารซึ่งใช้บริการโดยสาร โดยมีได้ให้บริการแก่ตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้ง รายได้ที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร หมายถึง รายได้ที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการให้บริการแก่คนโดยสารซึ่งใช้บริการโดยสาร โดยให้คำนวณจากค่าบริการที่ได้เรียกเก็บจากคนโดยสาร

	: ผู้ประกอบการนำเข้าเที่ยวได้รับชำระเงินด้วยบัตรเครดิตต้องออกใบกำกับภาษีเมื่อใด
	: การให้บริการโดยการชำระราคาด้วยการใช้บัตรเครดิตหรือในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการออกหลักฐานการใช้บัตรเครดิต เว้นแต่กรณีที่ได้มีการออกใบกำกับภาษีก่อนการออกหลักฐานการใช้บัตรเครดิตก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการออกใบกำกับภาษีนั้น (กฎกระทรวง ฉบับที่ 189 พ.ศ. 2534)

	: กรณีติดต่อบริษัทนำเที่ยวที่ต่างประเทศและติดต่อห้องพักที่ต่างประเทศให้กับบริษัทนำเที่ยวในไทย โดยบริการเกิดนอกประเทศ จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราใด
	: การประกอบกิจการนำเที่ยวไม่ว่าจะเป็นกรณีรับบริการนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวต่างประเทศหรือให้บริการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ถือเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร ซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 77/2 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

	: กรณีลูกค้ายกเลิกการเดินทางและผู้ประกอบการจ่ายเงินคืนทั้งจำนวนต้องออกใบลดหนี้อย่างไร หากมีการหักค่าเสียหายจากการยกเลิกการเดินทางต้องออกใบกำกับภาษีหรือไม่ อย่างไร
	: 1. กรณีลูกค้ายกเลิกการเดินทาง และผู้ประกอบการจ่ายเงินคืนทั้งจำนวน ผู้ประกอบการต้องออกใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร 2. กรณีหักค่าเสียหายจากการยกเลิกการเดินทาง ค่าเสียหายดังกล่าว ถือเป็นค่าเสียหายที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร และไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ผู้ประกอบการจึงไม่มีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีสำหรับค่าเสียหายดังกล่าว

3.3 ประเด็นด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย

	: ผู้ประกอบกิจการนำเที่ยวจ่ายค่าออกบูธเพื่อหาลูกค้าต้องหัก ณ ที่จ่าย ค่าบูธอัตราใด
	: กรณีให้ใช้พื้นที่ออกบูธหรือนิทรรศการแสดงและจำหน่ายสินค้าตามสถานที่ต่างๆ ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น เมื่อจ่ายเงินค่าบริการดังกล่าวให้แก่ผู้จัดงาน จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ตามข้อ 8 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

	: กรณีคิดค่าบริการเฉพาะค่านำเที่ยว โดยค่าตัวเครื่องบินจ้างลูกค้าว่าเป็นการจ่ายแทนไปก่อน จะถูกหัก ณ ที่จ่ายอย่างไร
	: กรณีค่าบริการนำเที่ยวมิได้คิดเป็นการเหมาแต่ได้มีการตกลงกับนักท่องเที่ยวโดยขอคิดสินจ้างเฉพาะค่านำเที่ยวและค่าบริการเท่านั้น ส่วนค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากสินจ้างดังกล่าว เช่น ค่าโรงแรม ค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ค่าอาหารในโรงแรม ซึ่งผู้ประกอบการที่รับจ้ดนำเที่ยวจ่ายโดยตรงให้นักท่องเที่ยวแต่ละคนไปก่อน โดยจ่ายไปจริงเท่าใดก็จะเรียกเก็บคืนจากนักท่องเที่ยวเท่านั้น (cost plus) และผู้ประกอบการที่รับจ้ดนำเที่ยวได้มีหลักฐานพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนปราศจากข้อสงสัยว่าได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นจริง ผู้ประกอบการที่รับจ้ดนำเที่ยวมีสิทธินำเฉพาะสินจ้างที่เป็นค่านำเที่ยวและค่าบริการมารวมคำนวณ เป็นมูลค่าของฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร การให้บริการรับจ้ดนำเที่ยว ดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการรับจ้ดทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากผู้จ่ายเงินเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือ นิติบุคคลอื่น ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าสินจ้างที่เป็นค่า นำเที่ยวและค่าบริการที่ผู้ประกอบการที่รับจ้ดนำเที่ยวเรียกเก็บตามข้อ 8 สั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528 ฯ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

	: ผู้ประกอบการนำเที่ยวจ่ายค่าที่พักให้กับโรงแรม รีสอร์ท ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่
	: กรณีผู้ประกอบการนำเที่ยวจ่ายค่าที่พักให้กับโรงแรม รีสอร์ท ผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากค่าห้องพัก เนื่องจากการจ่ายค่าบริการของโรงแรม ทั้งนี้ ตามข้อ 12/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

	: ผู้ประกอบการนำเที่ยวจ่ายค่าอาหารให้กับภัตตาคาร ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่
	: กรณีผู้ประกอบการนำเที่ยวจ่ายค่าอาหารให้กับภัตตาคาร ผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากค่าอาหาร เนื่องจากการจ่ายค่าอาหารให้กับภัตตาคาร ทั้งนี้ ตามข้อ 12/1 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.4/2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

	: ผู้ประกอบการนำเที่ยวจ่ายค่านายหน้าให้บุคคลหรือนิติบุคคลในต่างประเทศที่หาลูกค้าให้
	: ต้องแยกพิจารณาออกเป็น 2 กรณี คือ บุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในประเทศนั้น ๆ มีอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทยหรือไม่ และ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นนายหน้าดังกล่าว ประกอบกิจการโดยผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศไทยหรือไม่ 1. กรณีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลดังกล่าว มีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่มีอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทย พิจารณาระภาษีได้ดังนี้ 1.1 หากบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย บุคคลหรือนิติบุคคลนั้น จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทย ตามอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่กระทำกับประเทศไทย 1.2 หากบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าว มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้ - บุคคลธรรมดา มีหน้าที่ต้องนำค่านายหน้ามารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย ตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร และค่านายหน้าดังกล่าว ถือเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(2) แห่งประมวลรัษฎากร นิติบุคคลที่จ่ายค่านายหน้าให้แก่บุคคลธรรมดา มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50(1) แห่งประมวลรัษฎากร - นิติบุคคล มีหน้าที่ต้องนำค่านายหน้ามารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และเมื่อบริษัทฯ จ่ายค่านายหน้าให้กับนิติบุคคลดังกล่าว บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแต่อย่างใด 2. กรณีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลดังกล่าว มีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่ไม่มีอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทย พิจารณาระภาษีได้ดังนี้ 2.1 หากบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย และค่านายหน้าดังกล่าว ถือเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(2) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15 ตามมาตรา 50(1) วรรคสี่ และมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร 2.2 หากบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่รับค่านายหน้า มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย กรณีดังกล่าวจะมีภาระภาษีเช่นเดียวกับ 1.2 (กค 0811/15588 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2541)

3.4 ประเด็นอื่น ๆ

	: เงินได้ของผู้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์ (Guide) ประเภทใดบ้างที่ต้องเสียภาษีและประเภทใดบ้างที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี
	: ตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องนำมาเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า “เงินได้พึงประเมิน” หมายถึง เงินได้ของบุคคลใด ๆ หรือหน่วยภาษีใดข้างต้นที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม ของปีใด ๆ หรือเงินได้ที่ได้รับในปีภาษีใดแก่ 1. เงิน 2. ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน ที่ได้รับจริง (เกณฑ์เงินสด) 3. ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน (เกณฑ์เงินสด) 4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกให้ 5. เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี จะยกเว้นตามมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร หรือยกเว้นตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 126 หรือ ยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับต่าง ๆ เป็นต้น ตัวอย่างเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้ 1. ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้างหรือผู้รับหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงาน ให้ได้จ่ายไปโดยสุจริต ตามความจำเป็นเฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมด ในกรณีนั้น 2. ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง 3. เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เฉพาะส่วนที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมดโดยจำเป็น เพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นในการเข้ารับงานเป็นครั้งแรก หรือในการกลับถิ่นเดิมเมื่อการจ้างสิ้นสุดลงแล้ว แต่ชื่อยกเว้นนี้มีให้รวมถึงเงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างได้รับในการย้ายกลับถิ่นเดิม และในการเข้ารับงานของนายจ้างเดิมภายใน 365 วัน นับแต่วันที่การจ้างครั้งก่อนได้สิ้นสุดลงเป็นต้น ทั้งนี้ สามารถศึกษาและติดตามเพิ่มเติมได้ใน www.rd.go.th (เว็บไซต์ RD: ความรู้เรื่องภาษี>ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

	: รายได้และสิ่งของต่างๆ ที่มีคฤเทศก์ (Guide) ได้รับการพาลูกค้าไปซื้อสินค้าหรือบริการ ต้องนำมาเสียภาษีหรือไม่
	: รายได้และสิ่งของที่มีคฤเทศก์ ได้รับการพาลูกค้าไปซื้อสินค้าหรือบริการ ถือเป็นเงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า เงินอุดหนุนในงานที่ทำ ตามมาตรา 40(2) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น มีคฤเทศก์ต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาด้วย

	: ค่าทิปที่มีคฤเทศก์ (Guide) เรียกเก็บจากลูกค้าเป็นรายคน และค่าทิปที่ลูกค้าให้เพิ่มเอง ต้องเสียภาษีหรือไม่
	: ค่าทิปที่เรียกเก็บจากลูกค้าเป็นรายคน และค่าทิปที่ลูกค้าให้เพิ่มเอง ถือเป็นประโยชน์ที่กิจการได้รับเนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ ตามมาตรา 40(2) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น ต้องนำเงินดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาด้วย
